

ICOM LNK brauciens uz Kijevas muzejiem.

Šī gada septembra beigās (27.-30.09.) Starptautiskās muzeju padomes Latvijas nacionālās komitejas biedru grupa 17 cilvēku sastāvā devās uz Ukrainu, lai apmeklētu Kijevas muzejus.

Tā kā lielākā daļa braucēju savā pamatdarbā ir memoriālo jeb personību muzeju darbinieki, Kijevas muzeju programma tika veidota ar literāri muzikālu ievirzi.

Pirmajā dienā kopīgi apmeklējām **Ukrainas teātra, mūzikas un kino muzeju** (*Музей театального, музичного та кіномистецтва України*), kas, savulaik (20.gs. 80-to gadu sākumā) bija pazīstams kā satura tā dizaina risinājumu paraugs daudziem līdzīga rakstura muzejiem visā Padomju Savienībā. Mums bija iespēja tikties un aprunāties ar muzeja darbiniekiem. Lai arī leģendārā pamatekspozīcija joprojām ir dizainiski un saturiski interesanta, tomēr muzeja tālākā attīstība dažādu iemeslu dēļ ir nonākusi stagnācijā, un svaigus pēdējo gadu ekspozīciju risinājumus muzejā ieraudzīt neizdevās.

Otrajā Kijevas dienā pabijām muzejā, kuru esot Kijevā nedrīkst neapmeklēt, – **Mihaila Bulgakova muzeju** (*Літературно-меморіальний музей М.Булгакова*) un mūsu gides Tatjanas Abramovnas pavadībā vienlaikus izstaigājām gan Bulgakovu, gan Turbinu dzīvokli. Pārskrējienā starp muzejiem, virzoties no Augšpilsētas uz Lejas pilsētu, Ārija Vanaga negaidot noorganizēja mūsu iekļūšanu Sv. Andreja baznīcā (arhitekts F. B. Rastrelli), iegādājoties bezmaksas biļetes visai grupai uzreiz.

Nākamā tikšanās vieta bija **Nacionālais Tarasa Ševčenko muzejs** (*Національний музей Тараса Шевченка*), kura darbinieki iepazīstināja mūs ar ekspozīciju, kā arī ar saviem nākotnes projektiem un plāniem. Muzejs pārsteidza ar mērķtiecīgi īstenotu programmu izrauties no iesīkstējušiem štampiem par Tarasa Ševcenko personību un daiļradi. Mēs tikāmies ar drosmīgu un laikmetīgi domājošu muzeja direktoru un viņa aizrautīgajiem kolēģiem. Radās pārliecība, ka šo muzeju tuvākajos gados gaida strauja izaugsme un ka šeit noteikti pēc kāda laika ir jāatgriežas.

Turpmākajās dienās apmeklējām muzejus vadoties vai nu pēc profesionālajām interesēm, sirds aicinājuma, vai nejaušības principa. Apmainoties iespaidiem konstatējām, ka apmeklēto muzeju spektrs ir bijis ļoti dažāds, un arī iespaidi un viedokļi par tiem mums bija visnotaļ dažādi, reizēm pat krasi pretēji, kas vērtējams ar lielu plusa zīmi, jo nozīmē, ka katram muzejam ir savs apmeklētājs, kurš aizies no muzeja ar iegūto unikālo pieredzi un saņemto emocionālo baudījumu. Ieguvām arī kārtējo apstiprinājumu jau sen zināmajam – muzeja apmeklētāja sajūtas un pēcsajūtas ir ļoti atkarīgas no pirmajiem un reizēm vienīgajiem muzeja darbiniekiem, kurus viņš muzejā satop – kasiera, biļešu kontroliera un zāļu uzrauga.